

tet og derved føre Sagen igjennem. . . . Jeg kan nu slet ikke med den ærede 2den Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Madvig) lægge nogen Vægt paa Forholdet til Modparten i den Proces, der her saa ofte har været omtalt, og det skulde slet ikke undre mig, om det var saa langtfra, at han, hvad det ærede Medlem meente, aldeles havde truffet sig tilbage fra Sagen, at vi tværtimod, hvis Sagen fik Fremme, fik ham at see som en af Hovedinteressenterne deri. Saavidt jeg veed, har han endog saa udtrykkeligt antydet Muligheden af en saadan Stilling; men dette forekommer mig at turde være saa temmelig uvedkommende ved denne Forhandling. Efterat Lovforslaget er indbragt af Indenrigsministeren i den Form, hvori det er indbragt, og efterat det efter omhyggelig Overveielse er blevet vedtaget usforandret i det andet Thing, troer jeg ikke, at vi paadrage os noget Ansvar ved paa den samme Maade at vedtage Forslaget i dette Thing; men jeg tilstaar, at jeg for mit Vedkommende vilde være bange for det Ansvar, jeg vilde paadrage mig ved at stemme imod det, og jeg vilde mene, at jeg stemte imod det, om det ogsaa var indirecte og mindre aabent; hvis jeg stemte for et af de antydede Ændringsforslag, enten for det første af dem, der foreligger i dette Dieblif, eller for det, en anden æret Rigsbudsmand (Bloug) antydede muligt at ville stille om en Forandring i eller Indskrænkning af Fristen for Dannelsen af Jernbaneselskabet. Jeg vil derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse og agter derimod at stemme imod Ændringsforslaget.

Lehmann: Jeg skal paa ingen Maade udtale mig om Sagen i dens Heelhed, hverken pro eller contra, og det forekommer mig ogsaa, at navnlig Alt, hvad den sidste ærede Taler antydede om Projecthaverens Fortjenester og andet Mere, slet ikke ligger for. Jeg har kun begjært Ordet for at udtale mig om et eneste Punkt i den ærede Ministers Udtalelser, der efter min Overbeviisning har megen Betydning med Hensyn til det hele Anliggende. Han meente nemlig, at vi ved at vedtage Ændringsforslaget vilde komme til at udtale os om det Spørgsmaal, hvorvidt det Depositum, der factiff er i Regjeringens Besiddelse, kan

betragtes som rede og klart eller ikke. Dersom han havde Ret deri, saa var Sagen ikke uden al Betænkelse. Det er ganske vist, at Indenrigsministeren paa den Tid, da han modtog dette Depositum, modtog det som rede og klart; men det er ogsaa ganske vist, at der siden den Tid er indtraadt en Forandring i Forudsætningen, og at det er saa godt som givet, at, hvis Forudsætningerne dengang havde været de samme, som de ere nu, vilde Indenrigsministeren have betænkt sig to Gange paa at modtage Depositummet som rede og klart. Nu er det saa langt fra, at vi ved at vedtage Ændringsforslaget udtale nogen Dom om, hvorvidt det stillede Depositum maa betragtes som rede og klart, at vi tværtimod forbeholde dette som Noget, der senere skal afgjøres af Indenrigsministeren, kun at vi aabne ham en Udvei til at tage Spørgsmaalet under fornødt Overveielse og til at træffe en Afgjørelse efter de nu foreliggende Omstændigheder, uden at være bunden til den Beslutning, der er tagen under de da forhaandenværende Forhold. Det er altsaa ikke os, der skulle afgjøre, hvilket Depositum der skal betragtes som rede og klart; det er udtrykkelig henvist til Indenrigsministeren, men det er holdt aabent for ham at afgjøre dette Spørgsmaal, eftersom Forholdene nu ere, og ikke eftersom de vare. Jeg vil derfor stemme for Ændringsforslaget.

Krieger: Den ærede 2den Landsthingsmand for 8de Kreds (Carlsen), som i dette Dieblif ikke er tilstede, gjorde en Bemærkning, hvorved han bekræftede en Uttring, som jeg tidligere har fremført, at nemlig det af mig stillede Forslag strengt taget kan kaldes et Redactionsforslag. Han sagde nemlig, at det, selv om Lovforslaget blev vedtaget usforandret, maatte paaligge Indenrigsministeren, inden han meddeelte nogen Concession, selvstændigt at undersøge, om der, efterat Loven var vedtagen, forelaa en saadan Sikkerhed, at der var Hjemmel til at benytte den Bemyndigelse, som ved Loven gives. Dette er fuldkommen rigtigt, og det er aldeles klart, at Indenrigsministeren ved Vedømmelsen af det Spørgsmaal, hvorvidt Betingelserne for Concessionens Meddelelse ere tilstede eller ikke, ikke kan tage Hensyn til de